

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

1. ΠΕΜΠΤΗ. Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων, Θεοδότης τῆς μητρὸς αὐτῶν, Δαυὶδ τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ.

Πλήρης ἀκολουθία τῶν ἁγίων Ἀναργύρων εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

2. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδοφόρου καὶ Ἀνεμποδίστου μαρτύρων.

3. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, Ἀκερμιᾶ, Ἰωσήφ καὶ Ἀειθαλᾶ μαρτύρων.

Πλήρης ἀκολουθία τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Γεωργίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

4. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΛΟΥΚΑ. Ἰωαννικίου τοῦ Μεγάλου, Νικάνδρου ἐπισκόπου Μύρων, Ἑρμαίου πρεσβυτέρου καὶ Γεωργίου τοῦ Καρσλίδη ὁσίου.

Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν ΙΑ'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε». Δόξα· «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτής».

Κοντάκια· «Τὰ θεῖα, σοφὲ» (μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν) καί· «Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ταχείᾳ». Ἀπόλυσις (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Ἑσπερινὸς

Προοιμακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ πλ. α΄ ἤχου 4, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ὁσίου·
«Ἐγκρατείας τοῖς βέλεσι» καὶ τὰ 3 τοῦ ἱερομάρτυρος· «Κλῆσιν τὴν
φερώνυμον πλουτῶν».

Δόξα, τοῦ ὁσίου· «Ἀνδρειοφρόνως τελέσας». Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον
τοῦ πλ. α΄ ἤχου· «Ἐν τῇ Ἐρυνθρᾷ θαλάσῃ».

Εἴσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβα-
σίλευσεν».

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τοῦ ὁσίου· «Τῷ τοῦ Χριστοῦ ἔρωτι». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκί-
ον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Τὸν συνάναρχον Λόγον». Δόξα τοῦ ὁσίου·
«Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς
γεννηθεὶς».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ πλ. α΄ ἤχου καὶ τὰ τριαδικά·
«Ἄξιόν ἐστιν». Εἵτα τὸ τρισάγιον καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Ὅρθρος

Ἑξάψαλμος. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. α΄ ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ
τάξις τοῦ ἔθνου (ΙΑ') Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: κάθισμα τοῦ ὁσίου· «Κόσμου τερπνότητα». Δόξα, τῶν ἱερο-
μαρτύρων· «Νίκης ἐπώνυμος». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ἄπας ὁ βίος μου».

Ἀφ' ε' ᾠδῆς: ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς
ἡμέρας.

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «Ἄπας γηγενής».

Ἑξαποστειλάρια: τὸ ΙΑ' ἀναστάσιμον· «Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν», τοῦ
ὁσίου· «Ἐμφρόνως καθυπέταξας» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Καὶ σχετικῶς
ἀσπάζομαι».

Αἶνοι: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τὸ ΙΑ΄ ἐωθινόν· «Φανερῶν σεαυτόν». Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς.

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς».

Ἀπολυτίκια· «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Προστασία τῶν χριστιανῶν». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς ΚΒ΄ Ἐπιστολῶν· «Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν» (Γαλ. ζ΄ 11 18).

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς Ε΄ Λουκᾶ· «Ἀνθρώπος τις ἦν πλούσιος» (Λουκ. ιζ΄ 19 – 31).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν», «Εἶπ τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΚΓ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Η΄ ἐβδ. Λουκᾶ.

5. ΔΕΥΤΕΡΑ. Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης μαρτύρων, Λίνου ἐπισκόπου Ῥώμης.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου Λίνου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

6. ΤΡΙΤΗ. Δημητρίου ἐπισκόπου Χύτρων (Κυθρέας) τῆς Κύπρου, Παύλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Δημητρίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

7. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τῶν ἐν Μελιτινῇ λβ΄ μαρτύρων, Ἰέρωνος καὶ τῶν λοιπῶν, Λαζάρου τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

8. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ σύναξις τῶν ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ παρὰ τὸ χωρίον Ἀναλυόντας Λευκωσίας καὶ ὁ καθεδρικός ναὸς Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ τῆς ὑπὸ παράνομον τουρκικὴν κατοχὴν ἱερᾶς μητροπόλεως Κυρηνείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηνναίῳ*.

Ἐν τῇ Θ' Ὡ ρ α: ἀπολυτίκια· «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε». Δόξα· «Ταῖς ἐπαγρύπνοις προσευχαῖς». Κοντάκια· «Χορὸς μαρτύρων» καὶ· «Τοὺς ὑπὲρ φύσιν». Ἀπόλυσις (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ: τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μιχαὴλ καὶ τὰ 3 τοῦ Γαβριήλ. Δόξα, τῶν ἀσωμάτων. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Εἴσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀσωμάτων. Πρὸ τῶν β' καὶ γ' οἱ στίχοι:

«Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα».

«Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα».

Δόξα, καὶ νῦν, τῶν ἀρχαγγέλων. Ἀπολυτίκια· τῶν ἀσωμάτων. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἐν τῷ Μ ε σ ο ν υ κ τ ι κ ῶ: μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ἡ λιτὴ τῶν ἀσωμάτων. Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἀσωμάτων.

Ἐν τῷ Ὡ ρ θ ρ ω: εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἀσωμάτων. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Καθίσματα ὡς ἐν τῷ *Μηνναίῳ*. Τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἥχου, τὸ προκειμένον μετὰ τοῦ στίχου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Ταῖς τῶν ἀσωμάτων, οἰκτίρμον, προστασίαις». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου» «Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ..., Τῷ αὐτῷ θρόνῳ» (ζήτησις εἰς τὴν λιτὴν). Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου (τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως) μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ οἱ δύο τῶν ἀσωμάτων ἄνευ εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχου· «Ἅγιοι ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ' καὶ ς' ὥδῃς, τὰ τοῦ *Μηνναίου*. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» (μετὰ τῶν παραλλαγῶν ὡς διατυπῶνται κατωτέρω) καὶ ἡ Τιμιωτέρα. Τὰ ἐξαποστειλάρια καὶ οἱ αἵνοι ὡς ἐν τῷ *Μηνναίῳ*. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἀσωμάτων.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: τὰ ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν μεθ' ἐορτῆς. Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός». Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν εἴσοδον, τῶν ἀσωμάτων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὁ καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος τῶν ἀσωμάτων· «Εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος» (Εβρ. β' 2 – 10) καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως· «Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει» (Λουκ. ι' 16 – 21). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους».

Σημειώσεις: 1. Αί σημερινὰ καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» ψάλλονται μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν: α' ᾠδή: «... ταύτης τὴν εἴσοδον». γ' ᾠδή: «... κὰν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου». ε' ᾠδή: «Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου· σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε παρθένε, ἔνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὥσπερ καθαρώτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα». θ' ᾠδή: «... τὰ ἱερὰ εἰσόδια τῆς Θεομήτορος».

2. Τὸ κοντάκιον· «Ὁ καθαρώτατος ναός», ψάλλεται ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς 25ῆς Νοεμβρίου, πλὴν τῆς 20ῆς Νοεμβρίου, καθ' ἣν ψάλλεται τὸ προεόρτιον κοντάκιον· «Εὐφροσύνης σήμερον».

9. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Νεκταρίου ἐπισκόπου Πενταπόλεως τοῦ θαυματουργοῦ, Ὀνησιφόρου καὶ Πορφυρίου μαρτύρων, Ματρώνης καὶ Θεοκτίστης ὁσίων, Συμεὼν τοῦ μεταφραστοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Νεκταρίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἀρσινόης κ. Νεκτάριος.

10. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου, ἐκ τῶν Ὁ' ἀποστόλων, Ἀρσενίου Καππαδόκου ὁσίου, Ὁρέστου μάρτυρος.

11. ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΛΟΥΚΑ. Μηνᾶ μεγαλομάρτυρος, Βίκτωρος, Βικεντίου καὶ Στεφανίδος μαρτύρων, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ἦχος πλ. β'. Ἑωθινὸν Α'

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ παρὰ τὸ χωρίον Βάβλα Λάρνακος.
Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μηνᾶ εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*¹¹⁰.

110. Ὃπου ἂν ἐπισημῶς ἐορτάζηται καὶ ἰδιαίτερος τιμᾶται ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Μηνᾶ, ἡ ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* καταλαμβάνεται, καὶ ψάλλεται μόνον ἡ ἀναστάσιμος μετὰ τῆς τοῦ ἁγίου ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*, οὕτως:

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἁγίου 6. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἵσοδος, προκείμενον, ἀναγνώσματα καὶ λιτὴ τοῦ ἁγίου. Ἀπόστιχα ἀναστάσιμα. Δόξα· τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς». Ἀπολυτίκια, ἀναστάσιμον. Δόξα· τὸ α' τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «Θεοτόκε Παρθένε» καὶ ἀρτοκλασία.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ἀλλά, Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Καθίσματα α' καὶ β' στιχολογίας· ἐν ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Μετὰ τὸν πολυέλεον, τὰ τοῦ ἁγίου. Εὐλογητάρια, ὑπακοή,

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε». Κοντάκια· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως» καὶ «Μετὰ τῶν ἀγίων ἀναύπαισον». Ἀπόλυσις (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Ἑσπερινὸς

Προοιμακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β' ἤχου 4, τὰ 3 προσόμοια τῶν μαρτύρων· «Πάθος, Μηνᾶ, ἐκμιμούμενος» καὶ τὰ 3 τοῦ ὁσίου· «Πάτερ ἀληθῶς φερώνυμε». Δόξα, τῶν μαρτύρων· «Πάλιν ἡμῖν ἡ ἐτήσιος». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ πλ. β' ἤχου· «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εἴσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν».

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τοῦ ὁσίου· «Ὡς πατήρ». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», τῶν μαρτύρων· «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε». Δόξα, τοῦ ὁσίου· «Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ πλ. β' ἤχου καὶ τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν». Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ Εὐαγγέλιον. Κανόνες, ἀναστάσιμος καὶ οἱ τοῦ ἁγίου. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, κοντάκιον, οἶκος καὶ καθίσματα τοῦ ἁγίου. Ἀφ' 5' ᾠδῆς, ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι καὶ Τιμωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τὸ ἀναστάσιμον, τὰ 2 τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον. Αἵνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἁγίου 4. (Εἰς τὰ δύο τελευταῖα στίχοι μαρτυρικοί). Δόξα, τὸ α' Ἑωθινόν (ὅπου ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου, Δόξα τοῦ ἁγίου). Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη». Δοξολογία· «Σήμερον σωτηρία».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τὸ α' τοῦ ἁγίου, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὁ καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς κτλ., ὡς ἀνωτέρω.

Ὁρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. β' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἔωθινοῦ (Α') Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ οἱ 2 τοῦ *Μηναίου* ἄνευ εἰρμῶν.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ μάρτυρος, καὶ καθίσματα τοῦ *Μηναίου*. «*Ἡ τὸ πρὶν ἀγνωσίας*». Δόξα: «*Θεῖα δόγματα*». Καὶ νῦν: «*Θεῖα γέγονας*».

Ἀφ' ε' ᾠδῆς: ἀναστάσιμα κοντάκιον καὶ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι: «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» (μετὰ τῶν παραλλαγῶν ὡς διατυπῶνται ἐν σελ. 596, σημ. 1).

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία: «*Ἄπας γηγενής*».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Α' ἀναστάσιμον: «*Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν*», τὰ τοῦ *Μηναίου*: «*Τοὺς οὐρανοὺς ἀστέρες*», «*Ὑπὲρ τῶν θείων εἰκόνων*» καί: «*Ἐν σοί, πανάχραντε κόρη*».

Αἵνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν μαρτύρων τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ: «*Τοῖς τριβόλοις κεντούμενος*» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ 2 τελευταῖα:

«*Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ*».

«*Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς*».

Δόξα, τὸ Α' ἔωθινόν: «*Εἰς τὸ ὄρος*». Καὶ νῦν: «*Ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεῖα Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς.

Εἰσοδικόν: «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς*».

Ἀπολυτίκια: «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», «*Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε*», «*Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ*», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «*Ὁ καθαρῶτατος ναός*». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς ΚΓ' Ἐπιστολῶν: «*Ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει*» (Εφεσ. β' 4 – 10).

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς Ἡ Λουκᾶ· «*Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ*» (Λουκ. ι' 25 – 37).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Κοινωνικόν· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν*», «*Εἴη τὸ ὄνομα*». Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΚΔ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Θ' ἐβδ. Λουκᾶ.

12. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, Νείλου καὶ Μαρτίνου τῶν ὁσίων, Σάββα καὶ Νικολάου τῶν νεομαρτύρων.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

13. ΤΡΙΤΗ. Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ἡ Α.Μ. ὁ ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῇ Θ' Ὡ ρ α: ἀπολυτίκια· «*Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτίσω*». Δόξα· «*Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς*». Κοντάκια· «*Τὸν πλοῦτον τὸν σὸν*» καί· «*Τὰς φρυγανώδεις τῶν παθῶν*». Ἀπόλυσις (μικρά)· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ: τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου εἰς 6, δευτεροῦντες αὐτά. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*». Εἵσοδος· «*Φῶς ἱλαρόν*», προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὰ 3 ἀπόστιχα προσόμοια τοῦ ἁγίου, μετὰ τῶν ἐξῆς στίχων εἰς τὰ β' καὶ γ':

«*Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν*».

«*Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν*».

Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ..., μετὰ τοῦ ἱεράρχου*». Ἀπολυτίκια· τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς*».

Ἐν τῷ Μ ε σ ο ν υ κ τ ι κ ῶ: μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ἡ λιτὴ τοῦ ἁγίου. Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω: εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς*». Καθίσματα ὡς ἐν τῷ

Μηναίω. Τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, τὸ προκειμένον· «Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν» μετὰ τοῦ στίχου· «Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην», καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ..., Ἐξεχύθη ἡ χάρις». Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου, ἄνευ εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ' καὶ ζ' ὥδης, τὰ τοῦ *Μηναίου*. Καταβασία· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» (μετὰ τῶν παραλλαγῶν, ὡς διατυποῦνται ἐν σελ. 596, σημ. 1) καὶ ἡ Τιμιωτέρα. Τὰ ἑξαποστειλάρια καὶ οἱ αἵνοι ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: τὰ ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός». Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν εἴσοδον, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὁ καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου· «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς» (Εβρ. ζ' 26 – 28, ν' 1 – 2) καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως· «Εγὼ εἰμι ἡ θύρα» (Ιω. ι' 9 – 16). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

14. ΤΕΤΑΡΤΗ. Φιλίππου τοῦ ἀποστόλου, Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, Εὐφημιανοῦ τοῦ Κυπρίου, Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ὑδρας νεομάρτυρος.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου Φιλίππου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Εὐφημιανοῦ εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

15. ΠΕΜΠΤΗ. Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν.

Ἀπὸ τῆς σήμερον ἄρχεται ἡ νηστεία τῶν Χριστουγέννων.

Πλήρης ἀκολουθία τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

16. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ματθαίου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ εὐαγγελιστοῦ ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

17. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας καὶ Γενναδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Γενναδίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

18. ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΛΟΥΚΑ. Πλάτωνος καὶ Ῥωμανοῦ μαρτύρων, Ἀναστασίου νεομάρτυρος.

Ἦχος βαρύς. Ἑωθινὸν Β΄

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «*὘ν προσευχαῖς γρηγορῶν*».

Κοντάκιον· «*Θαυμάτων πολλῶν*».

Ἀπόλυσις (μικρά)· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Ἑσπερινὸς

Προοιμακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ βαρέος ἤχου 4, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου Πλάτωνος· «*Πλήρης γενναίου*» καὶ τὰ 3 τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ· «*Τῇ ἀσκήσει πυρούμενος*».

Δόξα, τοῦ Μηναίου· «*Φοβερὰ καὶ παράδοξα*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ βαρέος ἤχου· «*Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης*».

Εἵσοδος· «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «*Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*».

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ὁκτωήχου· «*Ὑπὸ τὴν σὴν, δέσποινα, σκέπην*».

«*Νῦν ἀπολύεις*». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*». Δόξα, τῶν μαρτύρων· «*Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε*». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ βαρέος ἤχου καὶ τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Ὅρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ βαρέος ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἔθνηοῦ (Β') Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ *Μηναίου* ἄνευ εἰρμῶν. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: καθίσματα τοῦ *Μηναίου*. «*Τῶν ἀγώνων τῷ πλάτει*». Δόξα· «*Ὁραῖος πεφυκώς*». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Κυβέρνησον, ἀγνή*».

Ἀφ' ε' ᾠδῆς: ἀναστάσιμα κοντάκιον καὶ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι: «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» (μετὰ τῶν παραλλαγῶν ὡς διατυπῶνται ἐν σελ. 596, σημ. 1).

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «*Ἄπας γηγενής*».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Β' ἀναστάσιμον· «*Τὸν λίθον θεωρήσασαι*», τοῦ μάρτυρος· «*Ὁρῶν σου τὸ ἀίτητον*» καὶ τὸ θεοτοκίον· «*Μαρία καθαρώτατον*».

Αἵνοι: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τὸ Β' ἔθνηον· «*Μετὰ μύρων προσελθούσαις*». Καὶ νῦν· «*Ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς.

Εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς*».

Ἀπολυτίκια· «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*», «*Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε*», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τοῦ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «*Ὁ καθαρώτατος ναός*». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς ΚΔ' Ἐπιστολῶν· «*Ὁ Χριστός ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν*» (Εφεσ. β' 14 – 22).

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς Θ' Λουκᾶ· «*Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου*» (Λουκ. ιβ' 16 – 21).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Κοινωνικόν· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*», «*Εἶπ τὸ ὄνομα*». Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΚΕ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Γ' ἐβδ. Λουκᾶ.

19. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀβδιοῦ προφήτου, Βαρλαάμ, Ἡλιοδώρου καὶ Ἀνθίου μαρτύρων.

20. ΤΡΙΤΗ. Προεόρτια τῆς ἐν τῷ ναῷ εἰσόδου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου, Πρόκλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Σφζομένου ὁσίου τοῦ ἐν Γαλατεία τῆς Καρπασίας.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Σφζομένου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηνναῖα*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: ἐσπέρια καὶ ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ *Μηνναίῳ*. Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων· «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «*Χαρὰν προμνηστεύεται*».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ καθίσματα δις (Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό). Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*» καὶ οἱ 2 τῶν ἁγίων ἄνευ εἰρμῶν μετὰ στίχου· «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*». Μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «Ὁ μόνος εἰδώς», ἡ αἴτησις καὶ τὰ καθίσματα τοῦ *Μηνναίου*. Μετὰ τὴν ε΄ ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «*Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς*», ἡ αἴτησις, τὸ προεόρτιον κοντάκιον καὶ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον. Μετὰ τὴν η΄ ᾠδὴν· «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» καὶ ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «*Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ*». Ἡ Τιμωτέρα, ἡ θ΄ ᾠδὴ καὶ ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «*Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου*». Τὰ ἐξαποστειλάρια ὡς ἐν τῷ *Μηνναίῳ*. Οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικὰ καὶ τὰ 3 ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν μετὰ τῶν ἐξῆς στίχων εἰς τὰ β΄ καὶ γ΄:

«*Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι*».

«*Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως*».

«*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθε*», τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: τὰ ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἐορτῆς. Εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός*». Ἀπολυτικά μετὰ τὴν εἴσοδον, «*Χαρὰν προμνηστεύεται*», «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον· «*Εὐφροσύνης σήμερον*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Τρίτη ΚΕ΄ ἐβδ. Ἐπι-

στολῶν καὶ Τρίτη Ι' ἐβδ. Λουκᾶ). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

21. ΤΕΤΑΡΤΗ. Η ΕΝ Τῷ ΝΑῶ ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ βασιλικὴ καὶ σταυροπηγιακὴ μονὴ Μαχαιρᾶ καὶ αἱ ἱερὰι μοναὶ Παναγίας Σφαλαγγιωτίσσης, Παναγίας Ἀμασγοῦς καὶ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου παρὰ τὸ χωρίον Καμπιὰ Λευκωσίας.

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Χαρὰν προμνηστεύεται».

Κοντάκιον· «Εὐφροσύνης σήμερον».

Ἀπόλυσις (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Ἑσπερινὸς

Προοιμιακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: τὰ 3 προσόμοια· «Σήμερον, πιστοί, χορεύσωμεν» καὶ τὰ 3 ἕτερα· «Τῶν ἀγίων εἰς ἅγια».

Δόξα, καὶ νῦν· «Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε».

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Τὸ ἔλεός σου, Κύριε» καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 προσόμοια· «Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ», μετὰ τῶν ἐξῆς στίχων εἰς τὰ β' καὶ γ'·

«Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι».

«Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως».

Δόξα, καὶ νῦν· «Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον· «Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τοῦ προοίμιον» (τρὶς).

Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς. Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Σήμερον τῆς εὐδοκίας».

Ὁρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον.

Ἀναβαθμοί: τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον· «Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου».

Στίχος· «Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ, ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου».

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου· «Ἀναστᾶσα Μαριὰμ» (Λουκ. α' 39 – 56).

Ὁ ν' ψαλμὸς (χῦμα). Δόξα· «Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς ..., Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναὸς» (ζήτησις εἰς τὴν λιτήν).

Κανόνες: οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν, ὁ δὲ β' ἄνευ εἰρμῶν, ἀμφοτέρω μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: κάθισμα· «Ἀναβόησον Δαυΐδ».

Ἀφ' ε' ᾠδῆς: κοντάκιον καὶ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «Χριστὸς γεννᾶται».

Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ἡ θ' ᾠδὴ τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. (Ὁ εἰρμὸς τοῦ α' κανόνος· «Ὡς ἐμψύχω» λέγεται δις). Εἴτα ἡ καταβασία· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Μυστήριον ξένον».

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἑορτῆς· «Ἦν πάλαι προκατήγγειλε» (τρὶς).

Αἵνοι: τὰ 4 προσόμοια· «Λαμπαδηφόροι παρθένοι».

Δόξα, καὶ νῦν· «Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον α'

«Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

«Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

«Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται,
ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

«Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν ἐν πόλει Κυρίου
τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·
ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Δόξα, καὶ νῦν.

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Ἀντίφωνον β΄

«Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ·
ἠγίασε τὸ σκὴνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός*».

«Ἐξομολόγησις καὶ ὠραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ, ἁγιωσύνη
καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός*».

«Αὕτη ἡ πύλη Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός*».

«Μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου· κατασκηνώσει
ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, πλησθισόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου·
ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός*».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενής».

Ἀντίφωνον γ΄

«Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς
χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη».

«*Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ*».

Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς,
αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι.

«*Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ*».

Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει,
ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως».

«*Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ*».

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός».
 Ἀπολυτίκιον μετὰ τὴν εἴσοδον· «Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ».
 Κοντάκιον· «Ὁ καθαρώτατος ναός». Τρισάγιον.
 Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς· «Ἔῃχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Εβρ. θ' 1 – 7).
 Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινὰ» (Λουκ. ι' 38 – 42, ια' 27 – 28).
 Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδης τοῦ α' κανόνος· «Ἄγγελοι, τὴν εἴσοδον τῆς παρθένου ..., Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῶ».
 Κοινωνικόν· «Ποτήριον σωτηρίου».
 Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν», «Ἐῖπ τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Σημείωσις: Αἱ καταβασαί· «Χριστὸς γεννᾶται» ψάλλονται ἀπὸ τῆς σήμερον ἄχρι καὶ τῆς 24ης Δεκεμβρίου.

22. ΠΕΜΠΤΗ. Φιλήμονος ἀποστόλου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀπφίας, Ἀρχίππου, Ὀνησίμου, Κικιλίας μάρτυρος, Σωζομένου ὁσίου τοῦ ἐν Ποταμῖα.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Σωζομένου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μνηαῖα*.

23. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου, Γρηγορίου Ἀκραγαντίνων, Ἑλένου ἐπισκόπου Ταρσοῦ.

24. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης, Πέτρου Ἀλεξανδρείας, Φιλουμένου μάρτυρος.

25. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' ΛΟΥΚΑ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν εἰσοδίων τῆς **Θεοτόκου**. Αἰκατερίνης τῆς μεγαλομάρτυρος καὶ πανσόφου¹¹¹, Μερκουρίου μάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ'. Ἑωθινὸν Γ'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ».
 Κοντάκιον· «Ὁ καθαρώτατος ναός».
 Ἀπόλυσις (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

111. Ἐὰν τελεῖται πανήγυρις πρὸς τιμὴν τῆς ἁγίας, δέον νὰ λεχθοῦν:

Ἑσπερινὸς

Προοιμιακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ πλ. δ' ἤχου 4, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον, πιστοί, χορεύσωμεν» καὶ τὰ 3 τῆς ἀγίας· «Σήμερον τέρεται πόλις ἡ Ἀλεξάνδρεια».

Δόξα, τῆς ἑορτῆς· «Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ πλ. δ' ἤχου· «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν» καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἀγίας. (Τὰ νεώτερα Μηναῖα παραθέτουσιν αὐτά, ἐνῶ τὰ παλαιότερα παραπέμπουσιν εἰς τὴν 23ην Ἀπρ.).

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τῆς ἀγίας· «Βίον ἄυλον ἐξησκημένη». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Ἐξ ὕψους κατήλθες». Δόξα, τῆς ἀγίας· «Τὴν πανεύφημον νύμφην». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον τῆς εὐδοκίας».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ πλ. δ' ἤχου καὶ τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν». Εἴτα τὸ τρισάγιον καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Ὁρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, ἐν ἀναστάσιμον. Δόξα, τῆς

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: Εἰς τὴν λιτὴν ψάλλονται τὰ ιδιόμελα τῆς ἀγίας ὡς ἀκολούθως: «Χαρμονικῶς τῇ πανηγύρει» (δοξαστικὸν Ἑσπερινοῦ).

«Βίον ἄυλον» (δοξαστικὸν ἀποστίχων Ἑσπερινοῦ).

Δόξα· «Ὡς ἀλάβαστρον μύρου» (δοξαστικὸν λιτῆς).

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός».

Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀρτοκλασία, τὰ ἀπολυτίκια λέγονται οὕτως: ἀναστάσιμον, τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τῆς ἀγίας. Καὶ νῦν· «Θεοτόκε παρθένε».

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ πλ. δ' ἤχου, ἡ λιτὴ τῆς ἀγίας ὡς ἀνωτέρω καὶ ἀκολούθως τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν». Εἴτα τὸ τρισάγιον καί, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἤχου, λέγεται τὸ τῆς ἀγίας ἀπολυτίκιον.

ἀγίας. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς. Μετὰ τὸν πολυέλεον, τῆς ἀγίας. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. δ' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (Γ') Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν, ὁ α' τῆς ἐορτῆς ἄνευ εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχου· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ ὁ τῆς ἀγίας ἄνευ εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχου· «Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν»¹¹², εἰς 4 ἕκαστος.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: κοντάκιον καὶ οἶκος τῆς ἀγίας, κάθισμα τῆς ἀγίας· «Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως». Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς».

Ἀφ' ε' ᾠδῆς: ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι: «Χριστὸς γεννᾶται».

Ἡ Τιμιωτέρα εἰς ἤχον πλ. δ' καὶ ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων ὡς ἀκολουθῶς¹¹³:

Ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ ἀναστασίμου κανόνος μετὰ τοῦ εἰρμοῦ εἰς 4, οὕτως: ὁ εἰρμὸς ἄνευ στίχου, τὰ ἐπόμενα δύο τροπάρια μετὰ τοῦ «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε» καὶ τὸ θεοτοκίον μετὰ τοῦ «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς».

Ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ α' κανόνος τῆς ἐορτῆς ἄνευ εἰρμοῦ εἰς 4, ἥτοι: καταλιμπανομένου τοῦ εἰρμοῦ, ψάλλονται μόνον τὰ 4 πρῶτα τροπάρια μετὰ τῶν μεγαλυναρίων.

Καὶ ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς ἀγίας ἄνευ εἰρμοῦ εἰς 4, οὕτω: καταλιμπάνονται ὁ εἰρμὸς καὶ τὸ πρῶτον τροπάριον καὶ ψάλλονται τὰ 4 τελευταῖα μετὰ στίχου εἰς τὰ πρῶτα δύο· «Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν», εἰς τὸ τρίτον τὸ «Δόξα» καὶ εἰς τὸ θεοτοκίον τὸ «Καὶ νῦν».

Καταβασία· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Μυστήριον ξένον».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Γ' ἀναστάσιμον· «Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται», τῆς ἀγίας· «Ἐνεύρωσας τὸ φρόνημα» καὶ τῆς ἐορτῆς· «Τοῦ ἱεροῦ σε σήμερον».

Αἵνοι: ἀναστάσιμα τοῦ πλ. δ' ἤχου 2, τῆς ἐορτῆς 3 προσόμοια· «Λαμπροὶ παρθένοι» (21ης Νοεμβρίου) καὶ τὰ 3 τῆς ἀγίας· «Μνήμην τὴν πανίερν», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα:

112. Ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου Μερκουρίου καταλιμπάνεται καὶ ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

113. Τὸ Τ.Μ.Ε. ὁρίζει νὰ ψαλοῦν εἰς τὴν θ' ᾠδὴν ἀμφότεροι (καὶ μόνον) οἱ κανόνες τῆς ἐορτῆς. Ἐφ' ὅσον ὅμως εἰς τὰς προηγουμένας ᾠδὰς ἐψάλῃ (μόνον ὁ α' τῆς ἐορτῆς) καὶ ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἀγίας, λογικὸν θὰ εἶναι νὰ ψαλοῦν καὶ εἰς τὴν θ'.

«Υπομένων υπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου».

«Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος, καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραις τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου». Δόξα, τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται». Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα: τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰς τὸ β'· «Σῶσον ἡμᾶς ..., ὁ ἀναστάς».

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς».

Ἀπολυτικά· «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Σήμερον τῆς εὐδοκίας», «Τὴν πανεύφημον νύμφην», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Ὁ καθαρώτατος ναός». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τῆς ἁγίας· «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν» (Γαλ. γ' 23 – δ' 5).

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς ΙΓ' Λουκᾶ· «Ἀρχὼν τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Λουκ. ιη' 18 – 27).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος τῆς ἑορτῆς· «Ἄγγελοι, τὴν εἴσοδον τῆς παρθένου ..., Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ».

Κοινωνικόν· «Ποτήριον σωτηρίου».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν», «Εἴη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Κζ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΑ' ἐβδ. Λουκᾶ.

26. ΔΕΥΤΕΡΑ. Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνος, Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου καὶ Νίκωνος τοῦ «Μετανοεῖτε» ὁσίων.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Στυλιανοῦ εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Σημείωσις: Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς 24ης Δεκεμβρίου, κοντάκιον ψάλλεται τὸ «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Μόνον τὴν 9ην Δεκεμβρίου ψάλλεται τὸ κοντάκιον τῆς ἁγίας Ἄννης· «Εορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη».

27. ΤΡΙΤΗ. Ἰακώβου τοῦ Πέρσου, Ναθαναὴλ ὁσίου.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰακώβου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

28. ΤΕΤΑΡΤΗ. Στεφάνου ὁμολογητοῦ τοῦ νέου, Εἰρηνάρχου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

29. ΠΕΜΠΤΗ. Φιλουμένου τοῦ νέου ἱερομάρτυρος τοῦ ἐξ Ὁρούνης Μόρφου, Παραμόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 370 μαρτύρων, Διονυσίου ἐπισκόπου Κορίνθου, Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, Φιλουμένου μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Φιλουμένου εὐρίσκεται εἰς τὸν 11ον τόμον τῶν *Κυπρίων Μηναιῶν*.

30. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀνδρέου ἀποστόλου τοῦ Πρωτοκλήτου, Φρουμεντίου ἐπισκόπου Ἰνδίας.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἀποστόλου Ἀνδρέου εἰς τὸ ἀνατολικὸν ἄκρον τῆς κατεχομένης Κύπρου.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, Θ΄ Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· (τοῦ ἁγίου Φιλουμένου)· «*Τῆς Ὁρούνης τὸν γόνον*».

Κοντάκιον· (τοῦ ἁγίου Φιλουμένου) «*Ἱεροάθλων τὸ νεόφωτον ἀμάρυγμα*».

Ἀπόλυσις (μικρά)· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Ἑσπερινὸς

Προοιμακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: τὰ 3 προσόμοια· «*Ὁ τοῦ Προδρόμου φωτὶ*» εἰς 6 δευτεροῦντες αὐτά. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου· «*Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν*». Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «*Ἡσαΐα χόρευε*».

Εἵσοδος. «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «*Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου*» καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἀποστόλου ἐμμελῶς.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 προσόμοια· «*Χαίροις, ὁ λογικὸς οὐρανός*».

Δόξα, τοῦ ἀποστόλου· «*Τὸν συναίμονα Πέτρου*». Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «*Ἰωσήφ, εἶπὲ ἡμῖν*».

«*Νῦν ἀπολύεις*». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: τοῦ ἀποστόλου· «*Ὡς τῶν ἀποστόλων πρωτόκλητος*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Ἀπόλυσις· «*Χριστός, ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ἡ λιτὴ τοῦ ἀποστόλου. Τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὑμνος

Ἐξαψαλμος. Ἀπολυτίκια· «Ὡς τῶν ἀποστόλων πρωτόκλητος». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἀναβαθμοί: τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ».

Στίχος· «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα».

Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου· «Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν» (Ματθ. δ' 18 – 23), ζήτηι τῇ Κυριακῇ Β' Ματθαίου.

Ὁ ν' ψαλμὸς (χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τοῦ ἀποστόλου». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς ..., Ὁ πρωτόκλητος μαθητὴς» (ζήτηι εἰς τὴν λιτὴν).

Κανόνες: ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ οἱ δύο τοῦ ἀποστόλου ἄνευ εἰρμῶν.

Ἀπὸ γ' ὥδῃς: τὰ τοῦ Μηναίου.

Ἀφ' ε' ὥδῃς: κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «Χριστὸς γεννᾶται».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Μυστήριον ξένον».

Ἐξαποστειλάρια: τὰ τοῦ Μηναίου.

Αἵνοι: τὰ 4 προσόμοια· «Βηθσαϊδὰ, νῦν ἀγάλλου».

Δόξα, τοῦ ἀποστόλου· «Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως». Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «Υπόδεξαι Βηθλεέμ».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου· «Ὡς τῶν ἀποστόλων πρωτόκλητος».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς.

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός».
 Ἀπολυτίκια· «Ὡς τῶν ἀποστόλων πρωτόκλητος» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.
 Κοντάκιον· «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Τρισάγιον.
 Ἀπόστολος τοῦ πρωτοκλήτου· «Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α΄
 Κορ. δ' 9 – 16. Ζήτει τῇ Κυριακῇ Ι' Ἐπιστολῶν).
 Εὐαγγέλιον τοῦ πρωτοκλήτου· «Εἰστίκει ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν»
 (Ιω. α' 36 – 52).
 Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».
 Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».
 Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα
 ἡμῶν», «Εἶπεν τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».